

Het Japanse theepotje

Toen ik nog piepklein was woonde mijn Engelse grootmoeder met haar huishoudster Marie vlak bij het huis waar mijn ouders, mijn zusje en ik woonden. Het was het eerste adres waar mijn zusje en ik samen naar toe mochten wandelen. Ik was toen zes jaar oud, mijn zus was acht.

Er waren nog maar weinig auto's in de straten, en het enige gevaarlijke punt tussen het huis waar wij woonden en dat van onze oma was de oversteek over de trambaan van lijn 11, bij de Haagse Groothertoginnelaan. Daar werden we dus 'overgezet' door onze moeder, die – heel toevallig – altijd een korte tijd later even bij Oma langs kwam. Deze toevalligheid werd door mijn zusje en mij nooit in twijfel getrokken; het was gewoon gezellig dat we later met ons drietjes naar huis konden gaan.

Eén van de dingen die mij van deze bezoeken altijd zijn bijgebleven was het theepotje waaruit onze oma de thee schonk, en het verhaal dat daarbij verteld werd.

Oma was naar Nederland gekomen met Opa, die mijn zusje en ik nooit gekend hebben. Toen onze vader nog maar heel klein was, was Oma alleen voor de opvoeding van haar kinderen komen te staan. Onze vader was toen ongeveer twee jaar oud.

Op een gegeven moment was Oma Engelse lessen gaan geven, en een van haar eerste leerlingen was afkomstig uit Japan. Deze Japanse leerling bleef vele jaren trouw komen. Toen hij uiteindelijk naar zijn geboorteland werd teruggedreven bracht hij een klein Japans theepotje als afscheidsgeschenk voor haar mee. Marie, de huishoudster, zette iedere middag thee, en als mijn zusje en ik op bezoek kwamen stond de thee al klaar en dan kregen wij allebei een klein kopje thee uit dat bijzondere potje, met een 'echte Engelse' cream cracker. Die thee leek extra lekker te zijn, waarschijnlijk omdat de theepot de vorm had van een olifant. De thee kwam uit de slurf. Bovenop de olifantenrug zat een kleine figuur die de olifant mende. Langs de zijkanten stonden Japanse personen. Ik verzong hele gesprekken tussen de menner en de personen om hem heen, en ik zat altijd een beetje met hen mee te praten. Door de jaren heen bleef het potje een vreemde fascinatie voor mij houden.

Toen ik 17 jaar oud was, deed ik eindexamen van de HBS in Den Haag. Als speciaal geschenk kreeg ik bij die gelegenheid het Japanse theepotje van Oma. Het was een haar weinige bezittingen die gedurende de 2e wereldoorlog niet verloren waren gegaan. Ik heb het potje jarenlang intensief gebruikt. Nooit stond ik erbij stil dat het ooit kapot zou kunnen gaan.

Toen ik in Leiden chemie ging studeren, nam ik het theepotje natuurlijk mee naar mijn studentenkamer. Later, getrouwd met John, dronk ik er dagelijks thee uit met mijn eigen kinderen. Pas toen ik kleinkinderen kreeg en deze op de leeftijd kwamen dat ze lekkere namaakdingen voor mijn man en mij wilden klaarmaken, bedacht ik dat ik het potje beter even veilig kon wegzetten... stel

je voor dat het zou sneuvelen! Ik bracht het dus naar mijn atelier boven in het huis waar ik het potje veilig wegzette op een hoge plank, buiten het bereik van kinderhandjes.

Op een warme dag, toen ik de deur naar het balkon open had staan, vloog daar een Vlaamse Gaai naar binnen met haar twee jonge gaaitjes. En wat ik nooit gedacht had gebeurde: met het angstige gefladder raakte een van de vogels het theepotje dat met een flinke klap op de grond terecht kwam. Wat een ellende! Daar ging mijn geliefde theepotje, één van de zeer weinige dingen die mijn grootmoeder had nagelaten. Het lag in scherven op de grond. Toen de gaaien weer veilig buiten waren, raapte ik voorzichtig alle stukjes op. Ik had op dat moment maar één gedachte: dit theepotje MOET gered worden.

Gelukkig bestaat er tegenwoordig internet, en ik ging onmiddellijk op zoek naar een restaurateur. Ik vond inderdaad een ['reparatiekunstenaar'](#) in Amsterdam. Met veel liefde en aandacht heeft zij aan mijn theepotje gewerkt, en ofschoon ik er nooit meer thee in zal zetten staat het potje nu in zijn oude glorie te pronken... in een vitrinekast, deze keer, en niet meer twee-hoog bij een open deur!

Het potje in ere hersteld.